

mand-kone-virksomhed med en eller to ansatte, og de er alle sammen startet på ét fælles grundlag: stort set uden kapital. De har i en sådan familie risikeret alt, hvad børnene tjente ved at gå med søndagsaviser – det var stadig lovligt dengang. De risikerer, hvad konen tjener, de risikerer, hvad de selv tjener, de risikerer også deres egen ejendom. Det er simpelt hen en familietype, der risikerer alt, hvad man ejer og har, det er virksomheder, der opstår, fordi det ikke lykkes politikerne med deres love og regler at holde dem nede. Det er folk, der er stædige, de kæmper sig igennem. Der ligger beskæftigelsen i Danmark og ingen andre steder. Gå ud og tal med dem og spørg til deres lønninger, som tit og ofte er langt lavere end det, man får på maksimal dagpengesats.

Til det mere filosoferende om, hvad der er liberal tankegang og socialistisk tankegang. Der afslørede hr. Jes Lunde i sine bemærkninger, at der jo også er andet, der har værdi, end det materielle. Det mener vi i SF, siger hr. Jes Lunde. Ja, og det er en ærlig mening; men det, der er afgørende, er: Har man ret til at undertvinge alle andre sin egen mening? Nej vel, det står ingen steder, så derfor burde det være sådan, at man er lydør for, hvordan folk vil leve, hvordan forbrugeren vil købe ind, om man skal have lukke- eller ikke. Man spørger forbrugeren: Hvordan skal sygehusvæsenet være, hvor frit skal valget være, kan man frit vælge det private sygehus, skal det offentlige betale regningen? Ja, selvfølgelig, for det, vi finansierer, er helbredelse for en lidelse. Man vælger selv, hvor man har mest tryk, man vælger selv sit forbrugsmønster i øvrigt. Og det fornemste for en liberal er at affinde sig med, at alle folk vælger noget andet end det, man selv ville have valgt.

Heroverfor står de grundtanker, som Socialistisk Folkeparti har: at man har en særlig ret til at regulere og styre og bestemme – bestemme, hvor meget folk må arbejde, arbejdstidens længde, at man har en særlig ret, hvor man siger, at nu skal vi fordele arbejdet. Igen: Hos mig er der ingen grænser for arbejdet – vi skaber selv grænserne.

Derfor skal man ikke fordele arbejdsløshed. Man skal etablere flere arbejdspladser. Alternativet til ledighed er arbejde, og det er arbejde for alle, der ønsker at arbejde, i det antal timer, de i virkeligheden ønsker at arbejde. Vi har ikke nogen guddommelig ret til at krænke de ønsker, den enkelte borger selv har. Vi har en pligt til at sikre et samfund, hvor borgerne kan få deres ønsker opfyldt. Det er liberalisme.

Formanden:

Jeg skal herefter afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59.

Mødet genoptaget kl. 13.00.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg er da glad for, at i hvert fald finansministeren er kommet frem. Jeg håber så sandelig også, at Socialdemokratiets finanspolitiske ordfører kan finde på at indfinde sig i salen, fordi Socialdemokratiet trods alt nok er det parti, der har det største problem i det, vi skal til at tale om. Men det må Socialdemokratiet jo selv om, hvis man ikke ønsker at deltage i finanslovdebatten her i salen.

Finansloven har nogle meget vigtige funktioner. Vedtagelsen af finansloven er bl.a. nødvendig, for at Folketinget kan sikre, at der også i et kommende finansår kan udbetales lønninger og pensioner osv. Derfor er finanslovens endelige vedtagelse normalt en formssag, og derfor tilkendegiver vi også på forhånd, at vi stemmer for loven ved tredjebehandlingen.

Men det skal ikke forveksles med ligegyldighed over for indholdet, for med finansloven fastlægges også en lang række principper, som er helt afgørende for Danmarks tilstand i de kommende år. Og her har vi naturligvis en række konservative ønsker, først og fremmest selvfølgelig for at få etableret et samlet overordnet økonomisk signal til vores omgivelser og til de næste generationer: Fastsættelsen af renten, størrelsen af gælden, vi efterlader til vores børn, muligheden for at have en sund økonomi – også i årene fremover. Alt sammen temaer, der overordnet besluttes med finanslovens endelige resultat og de retninger, indholdet har taget.

En grundlæggende sund økonomi er en af grundstenene for vores frihed. Frihed til at kunne opretholde en velfærdsstat, frihed til at kunne sikre vores fremtidige indtjening. Et samfund med økonomiske problemer er et ufrit samfund.

Dårligdommene følges desværre ofte ad. Det måtte vi sande, da det danske samfund var ved at skride ud over afgrunden i 1982. Ti års genopretning, der gjorde ondt på mange, men som var nødvendig, fulgte. De borgerlige partier – og heraf også to af de nuværende regeringspartier – trak på fælles hammel i ti år, og vi opnå-